
Legislativní proces lze definovat jako postup, jehož cílem je přijetí právního předpisu, resp. jeho změna či zrušení¹. V užším slova smyslu je legislativní proces chápán jako proces tvorby zákonů (tedy jako proces zákonodárný), v širším významu pak jako proces tvorby všech právních předpisů. Postavení prezidenta republiky v tomto procesu vyplývá v České republice z její platné Ústavy.

Ústava (a některé další právní předpisy) přitom prezidentu republiky poskytují řadu pravomocí, prostřednictvím kterých může zákonodárný proces ovlivňovat, ať už přímo či nepřímo. Právě vypořádání se s otázkou, do jaké míry a jakým způsobem prezident republiky do legislativního procesu zasahuje, je hlavním cílem této rigorózní práce.

V úvodní kapitole se zaměřuji na charakteristiku postavení hlavy státu v parlamentní formě vlády, a to jak v rovině obecné, tak v České republice dle platné právní úpravy. Mým záměrem není poskytnout podrobný výklad o podobě parlamentní formy vlády, nicméně k přiblížení postavení a úlohy prezidenta republiky ve státě a potažmo v legislativním procesu považuji tento úvodní výklad za nezbytný. Vždy jsem se snažila danou problematiku uvést do souvislosti s participací hlavy státu na legislativním procesu, resp. s jeho možnostmi ovlivnit podobu právního řádu.

V dalších kapitolách se pak již věnuji samotnému legislativnímu procesu a jednotlivým pravomocem prezidenta republiky v rámci něj. Konkrétně se jedná především o právo vracet přijaté zákony Parlamentu a právo zákony podepisovat.

Soustředěuji se především na popsání stavu od okamžiku vzniku samostatné České republiky, resp. od účinnosti její Ústavy.

Do práce jsem zahrnula také rozbor nálezů Ústavního soudu ČR, relevantních z hlediska dané problematiky.

---

¹ Gerloch, A.: Teorie práva, 3. rozšířené vydání, vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o. Plzeň 2004, s. 88. Legislativní proces lze charakterizovat také jako činnost orgánů veřejné správy, jehož výsledkem je normativní akt. K pojmu legislativního procesu srov. dále např. Boguszak, J., Čapek J., Gerloch, A.: Teorie práva, 2. přepracované vydání, ASPI. Praha 2004

Na závěr jsem se pokusila zhodnotit úlohu prezidenta republiky v legislativním procesu dle platné právní úpravy a zformulovat návrhy *de constitutione ferenda*.